

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 177 (XXI) — Nr. 883

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 17 decembrie 2009

SUMAR

	Pagina		Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 1.368 din 27 octombrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 pct. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 151/2008 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ și a celor ale art. 2 și art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar	2-4	Decizia nr. 1.428 din 5 noiembrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 7 alin. 1 din Legea nr. 85/1992 privind vânzarea de locuințe și spații cu altă destinație construite din fondurile statului și din fondurile unităților economice sau bugetare de stat	8-9
Decizia nr. 1.418 din 5 noiembrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 alin. (1) teza întâi din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 și ale art. 9 din Ordonanța Guvernului nr. 121/1998 privind răspunderea materială a militarilor	4-6	Decizia nr. 1.516 din 17 noiembrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 136 alin. (6) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală	10-11
Decizia nr. 1.422 din 5 noiembrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (9) și ale art. 4 alin. (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, precum și ale art. 26 alin. (1) și (3) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989	6-8	Decizia nr. 1.554 din 17 noiembrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 49 alin. 1 din Codul de procedură civilă	11-12
		Decizia nr. 1.589 din 26 noiembrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 alin. 1 și 4, art. 70 alin. 2, art. 171 alin. 1 și art. 224 alin. 1 și 3 din Codul de procedură penală	12-13
		Decizia nr. 1.595 din 26 noiembrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. 2 din Codul de procedură penală	14-15
		Decizia nr. 1.599 din 26 noiembrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 215 alin. 1-4 din Codul penal	15-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 1.368**

din 27 octombrie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 pct. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 151/2008 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ și a celor ale art. 2 și art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Benke Károly	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 pct. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 151/2008 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ și a celor ale art. 2 și art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar, excepție ridicată de Sindicatul Democratic al Pedagogilor zona Târgu Secuiesc în Dosarul nr. 401/119/2009 al Tribunalului Covasna — Secția civilă.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Președintele dispune a se face apelul și în dosarele nr. 2.504D/2009, nr. 2.505D/2009, nr. 2.558D—2.560D/2009 și nr. 4.045D/2009, având ca obiect o excepție de neconstituționalitate similară cu cea ridicată în Dosarul nr. 2.503D/2009.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere identitatea dintre obiectul excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele sus-menționate, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor nr. 2.504D/2009, nr. 2.505D/2009, nr. 2.558D—2.560D/2009 și nr. 4.045D/2009 la Dosarul nr. 2.503D/2009.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu măsura conexării.

Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea dosarelor nr. 2.504D/2009, nr. 2.505D/2009, nr. 2.558D—2.560D/2009 și nr. 4.045D/2009 la Dosarul nr. 2.503D/2009, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită respingerea ca devenită inadmisibilă a excepției de neconstituționalitate, întrucât, prin deciziile nr. 842 din 2 iunie 2009 și nr. 989 din 30 iunie 2009, Curtea a constatat neconstituționalitatea dispozițiilor legale criticate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 18 martie 2009, 25 martie 2009, 4 mai 2009 și 14 mai 2009, pronunțate în dosarele nr. 401/119/2009, nr. 402/119/2009, nr. 398/119/2009, nr. 235/85/2009, nr. 696/110/2009, nr. 844/110/2009 și nr. 835/110/2009, **Tribunalul Covasna — Secția civilă, Tribunalul Sibiu — Secția civilă și Tribunalul Bacău — Secția civilă au sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 pct. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 151/2008 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ și a celor ale art. 2 și art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar**, excepție ridicată de Sindicatul Democratic al Pedagogilor zona Târgu Secuiesc, Sindicatul Liber din Învățământ din județul Sibiu și Sindicatul Liber din Învățământ din județul Bacău în cauze având ca obiect pretenții bănești.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se apreciază că, prin adoptarea ordonanței de urgență, Guvernul refuză să aplice o lege adoptată de Parlament, ceea ce încalcă prevederile constituționale ale art. 1 alin. (3) și (4), precum și ale art. 61 alin. (1). De asemenea, se arată că Guvernul a adoptat ordonanța de urgență cu încălcarea exigențelor stabilite de art. 115 alin. (4) și (6) din Constituție, întrucât nu a indicat situația extraordinară care a stat la baza emiterii acesteia, nu a motivat corespunzător urgența acestei reglementări și a afectat drepturile constituționale ale personalului didactic, și anume dreptul la un nivel de trai decent și protecția socială a muncii.

În final, se consideră că au fost încălcate și prevederile art. 102 alin. (1) și (2), precum și ale art. 141 din Constituție, întrucât Guvernul nu a consultat Consiliul Economic și Social atunci când a adoptat aceste ordonanțe de urgență.

Tribunalul Covasna — Secția civilă, Tribunalul Sibiu — Secția civilă și Tribunalul Bacău — Secția civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate ridicată este întemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul, în dosarele nr. 2.558D/2009 — nr. 2.560D/2009, consideră că excepția de neconstituționalitate formulată este inadmisibilă.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate invocată este inadmisibilă.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 1 pct. 2 și 3 Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 151/2008 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 759 din 11 noiembrie 2008, precum și cele ale art. 2 și art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 60 din 30 ianuarie 2009, care au următorul cuprins:

— Art. 1 pct. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 151/2008: „Art. 1. — Ordonanța Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 82 din 1 februarie 2008, aprobată cu modificări prin Legea nr. 221/2008, cu modificările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează: [...]”

2. Articolul 1 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 1. — (1) În cursul anului 2008 salariile de bază ale personalului didactic din învățământ, stabilite potrivit prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 68/2004 privind unele măsuri în domeniul învățământului, aprobată cu modificări prin Legea nr. 6/2005, cu modificările ulterioare, se majorează după cum urmează:

a) pentru funcția de profesor universitar prevăzută în anexa nr. 1.1, valoarea coeficientului de multiplicare 1,000 este următoarea:

— 1 ianuarie — 31 martie 2008, valoarea coeficientului de multiplicare 1,000: 230,247 lei;

— 1 aprilie — 30 septembrie 2008, valoarea coeficientului de multiplicare 1,000: 244,061 lei;

— 1 octombrie — 31 decembrie 2008, valoarea coeficientului de multiplicare 1,000: 266,026 lei;

b) coeficienții de multiplicare prevăzuți pentru funcțiile didactice de predare cu gradul didactic II, definitiv, debutant, cele cu studii de nivel liceal fără pregătire de specialitate și pentru funcțiile didactice auxiliare se majorează cu 10% începând cu data de 1 ianuarie 2008, față de nivelul din 31 decembrie 2007;

c) pentru funcțiile didactice prevăzute în anexele nr. 1.2, 2 și 3, valoarea coeficientului de multiplicare 1,000 este următoarea:

— 1 ianuarie — 31 martie 2008, valoarea coeficientului de multiplicare 1,000: 259,593 lei;

— 1 aprilie — 30 septembrie 2008, valoarea coeficientului de multiplicare 1,000: 275,168 lei;

— 1 octombrie — 31 decembrie 2008, valoarea coeficientului de multiplicare 1,000: 299,933 lei.

(2) Indemnizațiile pentru persoanele care ocupă funcții de conducere specifice, precum și indemnizațiile pentru îndeplinirea unor activități specifice învățământului sunt prevăzute în anexele nr. 4 și 5.”

3. După articolul 1 se introduce un nou articol, articolul 11, cu următorul cuprins:

„Art. 11. — (1) În cursul anului 2009 salariile de bază ale personalului didactic din învățământ, stabilite potrivit anexelor nr. 1.1, 1.2, 2 și 3, se majorează după cum urmează:

a) pentru perioada 1 ianuarie — 28 februarie 2009, coeficienții de multiplicare și valorile coeficientului de multiplicare 1,000 sunt prevăzuți pentru toate funcțiile didactice și didactice auxiliare în anexele nr. 1.1a, 1.2a, 2a și 3a;

b) pentru perioada 1 martie — 31 august 2009 se va acorda o treime din creșterea salariilor de bază obținute prin aplicarea coeficienților de multiplicare și a valorilor coeficientului de multiplicare 1,000 prevăzuți pentru toate funcțiile didactice și didactice auxiliare în anexele nr. 1.1b, 1.2b, 2b și 3b;

c) pentru perioada 1 septembrie — 31 decembrie 2009, coeficienții de multiplicare și valorile coeficientului de multiplicare 1,000 sunt prevăzuți pentru toate funcțiile didactice și didactice auxiliare în anexele nr. 1.1b, 1.2b, 2b și 3b.

(2) Indemnizațiile pentru persoanele care ocupă funcții de conducere specifice, precum și indemnizațiile pentru îndeplinirea unor activități specifice învățământului pentru anul 2009 sunt cele prevăzute în anexele nr. 4 și 5.”

— Art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2009: „Art. 2. — La articolul 11 alineatul (1), literele a) și b) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 și în anul 2009 personalului din învățământ, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 82 din 30 ianuarie 2008, aprobată cu modificări prin Legea nr. 221/2008, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și vor avea următorul cuprins:

«a) pentru perioada 1 ianuarie — 31 martie 2009, coeficienții de multiplicare și valorile coeficientului de multiplicare 1,000 sunt prevăzuți pentru toate funcțiile didactice și didactice auxiliare în anexele nr. 1.1a, 1.2a, 2a și 3a;

b) pentru perioada 1 aprilie — 31 august 2009 se va acorda o treime din creșterea salariilor de bază obținute prin aplicarea coeficienților de multiplicare și a valorilor coeficientului de multiplicare 1,000 prevăzuți pentru toate funcțiile didactice și didactice auxiliare în anexele nr. 1.1b, 1.2b, 2b și 3b;»”;

— Art. 3: „Valorile coeficientului de multiplicare 1,000 prevăzute în anexele nr. 1.1a, 1.2a, 2a, 3a, 1.1b, 1.2b, 2b și 3b la Ordonanța Guvernului nr. 15/2008, aprobată cu modificări prin Legea nr. 221/2008, cu modificările și completările ulterioare, se aplică corespunzător perioadelor stabilite la art. 2 din prezenta ordonanță de urgență”.

Autorii excepției susțin că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 1 alin. (3) privind caracterul de stat de drept, ale art. 1 alin. (4) privind principiul separației și echilibrului puterilor în stat, ale art. 41 alin. (2) privind dreptul salariaților la măsuri de protecție socială, ale art. 47 privind nivelul de trai, ale art. 61 alin. (1) privind rolul Parlamentului, ale art. 102 alin. (1) și (2) privind rolul Guvernului, ale art. 115 alin. (4) și (6) privind condițiile de adoptare ale ordonanțelor de urgență, precum și ale art. 141 privind Consiliul Economic și Social.

Analizând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea constată următoarele:

I. Prevederile art. 1 pct. 2 și 3 ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 151/2008 au fost declarate neconstituționale prin Decizia Curții Constituționale nr. 842 din 2 iunie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 464 din 6 iulie 2009. În lipsa unei intervenții legislative a Guvernului sau Parlamentului în termenul de 45 de zile cât timp reglementarea legală în cauză a fost suspendată de drept, aceasta și-a încetat efectele în temeiul art. 147 alin. (1) din Constituție. În aceste condiții, în baza art. 29 alin. (1) și (3) din Legea nr. 47/1992, excepția de neconstituționalitate ridicată urmează să fie respinsă ca devenită inadmisibilă.

II. Prevederile art. 2 și art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2009 au fost declarate neconstituționale prin Decizia Curții Constituționale nr. 989 din 30 iunie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 531 din 31 iulie 2009. În lipsa unei intervenții legislative a Guvernului sau Parlamentului în termenul de 45 de zile cât reglementarea legală în cauză a fost suspendată de drept, aceasta și-a încetat efectele în temeiul art. 147 alin. (1) din Constituție. În aceste condiții, în baza art. 29 alin. (1) și (3) din Legea nr. 47/1992, excepția de neconstituționalitate ridicată urmează să fie respinsă ca devenită inadmisibilă.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca devenită inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 pct. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 151/2008 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ și a celor ale art. 2 și art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar, excepție ridicată de excepție ridicată de Sindicatul Democratic al Pedagogilor zona Târgu Secuiesc, Sindicatul Liber din Învățământ din județul Sibiu și Sindicatul Liber din Învățământ din județul Bacău în dosarele nr. 401/119/2009, nr. 402/119/2009, nr. 398/119/2009, nr. 235/85/2009, nr. 696/110/2009, nr. 844/110/2009 și nr. 835/110/2009 ale Tribunalului Covasna — Secția civilă, Tribunalului Sibiu — Secția civilă și Tribunalului Bacău — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 27 octombrie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Benke Károly

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.418

din 5 noiembrie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 alin. (1) teza întâi din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 și ale art. 9 din Ordonanța Guvernului nr. 121/1998 privind răspunderea materială a militarilor

Tudorel Toader	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 alin. (1) teza întâi din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 și ale art. 9 din Ordonanța Guvernului nr. 121/1998 privind răspunderea materială a militarilor, excepție ridicată de Călin Viorel Iuga în Dosarul nr. 1.406/33/2008 al Curții de Apel Cluj — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public. Acesta pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, precizând că actele administrative unilaterale cu caracter normativ pot fi supuse oricând controlului de legalitate, atât pe calea unei acțiuni directe, potrivit art. 11 alin. (4) din legea menționată, cât și prin intermediul unei excepții de nelegalitate, astfel cum rezultă din interpretarea coroborată a textului de lege criticat și a prevederilor art. 4 alin. (2) din aceeași lege. În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 din Ordonanța Guvernului nr. 121/1998, consideră că este

inadmisibilă, întrucât excedează competenței Curții Constituționale aprecierile referitoare la stabilirea categoriilor de persoane cărora acestea li se aplică.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 3 martie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 1.406/33/2008, **Curtea de Apel Cluj — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 alin. (1) teza întâi din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 și ale art. 9 din Ordonanța Guvernului nr. 121/1998 privind răspunderea materială a militarilor.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Călin Viorel Iuga într-un litigiu de contencios administrativ având ca obiect soluționarea excepției de nelegalitate a unei decizii de imputare.

În motivarea excepției, autorul acesteia critică, în esență, lipsa posibilității de a invoca nelegalitatea unui act administrativ cu caracter normativ pe cale de excepție. Precizează că hotărârile judecătorești definitive și irevocabile prin care s-a anulat în tot sau în parte un astfel de act administrativ au putere numai pentru viitor. De aceea, admiterea cererii sale de anulare a prevederilor nelegale din cuprinsul actului administrativ cu caracter normativ nu ar lipsi de efecte juridice și actul administrativ cu caracter individual vătămător emis anterior pronunțării hotărârii judecătorești. În același sens, arată că, deși înainte de emiterea actului administrativ cu caracter individual are la dispoziție calea directă împotriva actului administrativ cu caracter normativ, un asemenea demers este lipsit de interes,

atât timp cât reclamantul nu a suferit o vătămare într-un drept sau interes legitim, actul administrativ individual nefiind încă emis. În plus, arată că există situații în care actul administrativ cu caracter normativ nu este cunoscut până la data emiterii actului administrativ individual, referindu-se la cele emise în domeniul apărării naționale, ordinii publice și siguranței naționale, „care sunt scutite de la obligația publicării lor în Monitorul Oficial și care nu au fost aduse la cunoștința celor cărora acestea li se adresează în niciun mod”.

În ceea ce privește dispozițiile art. 9 din Ordonanța Guvernului nr. 121/1998, susține că, prin intrarea în vigoare a prevederilor art. 1 alin. (1) din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, acestea au devenit neconstituționale în cazul în care sunt interpretate în sensul că expresia „salariați civili” include și categoria polițiștilor, ca funcționari publici cu statut special. Precizează că extinderea domeniului de aplicare a prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 121/1998 și asupra salariaților civili are în vedere salariații civili din instituțiile militarizate, or, odată cu demilitarizarea instituției Poliției, polițiștii nu mai pot intra sub incidența textului de lege criticat.

Curtea de Apel Cluj — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal consideră că excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 este întemeiată. În ceea ce privește dispozițiile art. 9 din Ordonanța Guvernului nr. 121/1998, apreciază că sunt constituționale.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile de lege criticate sunt în deplină concordanță cu prevederile constituționale și din celelalte documente internaționale invocate de autorul excepției.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, concluziile procurorului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 4 alin. (1) teza întâi din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.154 din 7 decembrie 2004. Ca urmare a modificărilor survenite prin Legea nr. 262/2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 510 din 30 iulie 2007, textul de lege criticat are următorul cuprins:

— Art. 4 alin. (1) teza întâi: „*Legalitatea unui act administrativ unilateral cu caracter individual, indiferent de data emiterii acestuia, poate fi cercetată oricând în cadrul unui proces, pe cale de excepție, din oficiu sau la cererea părții interesate. (...)*”

De asemenea, obiect al excepției îl reprezintă și prevederile art. 9 din Ordonanța Guvernului nr. 121/1998 privind răspunderea materială a militarilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 328 din 29 august 1998, care au următoarea redactare:

— Art.9: „*Prevederile prezentei ordonanțe se aplică și militarilor aflați în misiune în afara granițelor țării, precum și*

salariaților civili din structura instituțiilor publice prevăzute la art. 2.”

Instituțiile publice prevăzute la art. 2 din ordonanță sunt Ministerul Apărării Naționale, Ministerul de Interne, Serviciul Român de Informații, Serviciul de Protecție și Pază, Serviciul de Informații Externe, Serviciul de Telecomunicații Speciale și Ministerul Justiției.

În opinia autorului excepției, prevederile art. 4 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 contravin următoarelor texte din Legea fundamentală: art. 21 care consacră dreptul de acces liber la justiție și dreptul la un proces echitabil, art. 24 care garantează dreptul la apărare și art. 126 alin. (6) potrivit căruia controlul judecătoresc al actelor administrative ale autorităților publice pe calea contenciosului administrativ este garantat. De asemenea, invocă și prevederile art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale referitoare la dreptul la un proces echitabil.

Autorul excepției își raportează critica de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 din Ordonanța Guvernului nr. 121/1998 la prevederile din Constituție cuprinse la art. 4 alin. (2) care instituie criteriile nediscriminării și la art. 16 care statuează cu privire la egalitatea cetățenilor în fața legii și a autorităților publice. În plus, menționează, ca fundament al criticilor sale, și dispozițiile art. 26 din Pactul internațional privitor la drepturile civile și politice, ale art. 1 paragraful 1 din Protocolul nr. 12 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, ale art. 14 din aceeași Convenție și ale art. 2 pct. 2 din Pactul internațional privitor la drepturile economice, sociale și culturale, toate aceste prevederi având în vedere interzicerea discriminării.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, prin Decizia nr. 944 din 25 iunie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 646 din 1 octombrie 2009, s-a mai pronunțat cu privire la o critică asemănătoare, constând în susținerea potrivit căreia, în cadrul unui proces declanșat împotriva unui act administrativ unilateral cu caracter individual, persoana care se consideră vătămată într-un drept al său sau interes legitim nu are posibilitatea de a contesta, pe calea excepției de nelegalitate, actul administrativ cu caracter normativ în baza căruia a fost emis actul administrativ individual. Cu acel prilej, Curtea a reținut că persoana interesată are la îndemână calea unei acțiuni directe prin care poate să solicite oricând examinarea legalității actului administrativ cu caracter normativ, astfel că accesul liber la justiție nu este restricționat în ceea ce privește contestarea legalității unor astfel de acte administrative, fiind respectate toate garanțiile specifice unui proces echitabil.

În jurisprudența sa, reprezentată de Decizia nr. 342 din 17 martie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 276 din 28 aprilie 2009, Curtea a mai statuat că faptul că excepția de nelegalitate vizează, potrivit art. 4 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, doar actele administrative unilaterale cu caracter individual nu are semnificația excluderii actelor administrative unilaterale cu caracter normativ de la controlul de legalitate exercitat de instanța de contencios administrativ, acest control realizându-se pe calea acțiunii directe, separate, și nu a incidentului procedural al ridicării excepției de nelegalitate. În acest sens, Curtea a observat că dispozițiile art. 8 din Legea nr. 554/2004 reglementează obiectul acțiunii judiciare în materia contenciosului administrativ, acesta fiind raportat la „actul administrativ unilateral” al unei autorități publice, fără nicio distincție cu privire la caracterul individual ori normativ al acestuia.

În cazul de față, Curtea constată, în plus, că succesiunea în timp a demersurilor procesuale întreprinse de autorul excepției în scopul apărării drepturilor și intereselor sale reprezintă o

opțiune a acestuia, prevederile legale criticate neîngrădindu-i în niciun fel dreptul de acces liber la justiție. Alegerea, dintre modalitățile concrete de exercitare a acestuia, consacrate de normele în vigoare, a celor mai potrivite și eficace căi procesuale ține exclusiv de voința persoanei interesate, care poate apela inclusiv la asistența juridică de specialitate.

În motivarea criticii, autorul excepției de neconstituționalitate invocă existența unor situații în care actul administrativ cu caracter normativ nu este cunoscut până la data emiterii actului administrativ individual, referindu-se la actele administrative cu caracter normativ emise în domeniul apărării naționale, ordinii publice și siguranței naționale, „care sunt scutite de la obligația publicării lor în Monitorul Oficial și care nu au fost aduse la cunoștința celor cărora acestea li se adresează în niciun mod”. Curtea nu poate reține acest argument în sprijinul neconstituționalității textului de lege criticat, întrucât ipotezele prezentate constituie chestiuni de fapt, asupra cărora instanța

de contencios constituțional nu are competența de a se pronunța. Lipsa publicității prin intermediul Monitorului Oficial a acestui tip de acte administrative cu caracter normativ ar trebui să fie compensată prin aducerea la cunoștința destinatarilor reglementărilor cuprinse în acestea prin comunicare directă, la nivelul structurilor din care aceștia fac parte. Dar, astfel cum a arătat mai sus, Curtea Constituțională nu poate proceda la o verificare a acestor aspecte, fiind legate de aplicarea în concret a actelor administrative la care face trimitere autorul excepției de neconstituționalitate.

În ceea ce privește dispozițiile art. 9 din Ordonanța Guvernului nr. 121/1998, Curtea observă că autorul acesteia deduce neconstituționalitatea lor din modul în care acestea pot fi interpretate. Or, interpretarea, în scopul aplicării normelor legale, reprezintă un atribut care aparține exclusiv instanțelor judecătorești. De aceea, excepția de neconstituționalitate având acest obiect urmează să fie respinsă ca inadmisibilă.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

I. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 alin. (1) teza întâi din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, excepție ridicată de Călin Viorel luga în Dosarul nr. 1.406/33/2008 al Curții de Apel Cluj — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal.

II. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 9 din Ordonanța Guvernului nr. 121/1998 privind răspunderea materială a militarilor, excepție ridicată de același autor în același dosar al aceleiași instanțe.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 5 noiembrie 2009.

PREȘEDINTE,
prof. univ. dr. **TUDOREL TOADER**

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.422

din 5 noiembrie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (9) și ale art. 4 alin. (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, precum și ale art. 26 alin. (1) și (3) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989

Tudorel Toader	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (9) și ale art. 4 alin. (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, precum și ale art. 26 alin. (1) și (3) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 —

22 decembrie 1989, excepție ridicată de Livia Alice Teodorescu în Dosarul nr. 4.204/105/2008 al Tribunalului Prahova — Secția comercială și de contencios administrativ II.

La apelul nominal răspunde, personal, autoarea excepției, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul autoarei excepției, care solicită admiterea acesteia, pentru argumentele pe care le dezvoltă și în notele scrise depuse la dosarul cauzei.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, arătând că textele de lege criticate nu contravin prevederilor din Legea fundamentală invocate de autoarea excepției.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 10 martie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 4.204/105/2008, **Tribunalul Prahova — Secția comercială și de contencios administrativ II a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (9) și ale art. 4 alin. (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, precum și ale art. 26 alin. (1) și (3) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Livia Alice Teodorescu într-un litigiu de contencios administrativ.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că participarea procurorului la soluționarea litigiilor de contencios administrativ ar trebui să fie întotdeauna obligatorie, iar nu lăsată, astfel cum prevede art. 1 alin. (9) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, la aprecierea procurorului, care poate fi, uneori, subiectivă.

În ceea ce privește dispozițiile art. 4 alin. (2) din Legea nr. 554/2004, autoarea excepției arată că, „prin exces de putere, natura actului administrativ-jurisdicțional, bazat pe principiile contradictorialității, asigurării dreptului la apărare și independenței activității administrativ-jurisdicționale, a fost schimbată în act administrativ unilateral cu caracter individual”, judecata fiind supusă procedurii de urgență prevăzută de art. 4 alin. (2), fără ca instanța să poată admite probe noi menite să dovedească ilegalitatea actului administrativ individual.

În continuare, autoarea excepției susține că dispozițiile art. 26 alin. (1) și (3) din Legea nr. 10/2001 sunt neconstituționale, întrucât încalcă principiul separației puterilor în stat. Aceasta, deoarece, „din momentul în care justiția a fost sesizată, competența organului administrativ a încetat, fiind exclus ca organul administrației publice să se substituie autorității judecătorești și să emită o dispoziție în timpul procesului”. Arată că dispoziția trebuie să fie adoptată de instanță prin hotărâre definitivă și irevocabilă, intervenția organului administrativ nefiind permisă.

Tribunalul Prahova — Secția comercială și de contencios administrativ II consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, susținerile autoarei excepției, concluziile procurorului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 1 alin. (9) și ale art. 4 alin. (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.154 din 7 decembrie 2004,

modificată și completată prin Legea nr. 262/2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 510 din 30 iulie 2007. Textele de lege criticate au următorul cuprins:

— Art. 1 alin. (9): „*La soluționarea cererilor în contencios administrativ, reprezentantul Ministerului Public poate participa, în orice fază a procesului, ori de câte ori apreciază că este necesar pentru apărarea ordinii de drept, a drepturilor și libertăților cetățenilor.*”

— Art. 4 alin. (2): „*Instanța de contencios administrativ se pronunță, după procedura de urgență, în ședință publică, cu citarea părților și a emitentului. În cazul în care excepția de nelegalitate vizează un act administrativ unilateral emis anterior intrării în vigoare a prezentei legi, cauzele de nelegalitate urmează a fi analizate prin raportare la dispozițiile legale în vigoare la momentul emiterii actului administrativ.*”

De asemenea, obiect al excepției îl constituie și prevederile art. 26 alin. (1) și (3) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 798 din 2 septembrie 2005, care au următoarea redactare:

— Art. 26 alin. (1) și (3): „*(1) Dacă restituirea în natură nu este posibilă, deținătorul imobilului sau, după caz, entitatea investită potrivit prezentei legi cu soluționarea notificării este obligată ca, prin decizie sau, după caz, prin dispoziție motivată, în termenul prevăzut la art. 25 alin. (1), să acorde persoanei îndreptățite în compensare alte bunuri sau servicii ori să propună acordarea de despăgubiri în condițiile legii speciale privind regimul de stabilire și plată a despăgubirilor aferente imobilelor preluate în mod abuziv, în situațiile în care măsura compensării nu este posibilă sau aceasta nu este acceptată de persoana îndreptățită. (...)*

(3) Decizia sau, după caz, dispoziția motivată de respingere a notificării sau a cererii de restituire în natură poate fi atacată de persoana care se pretinde îndreptățită la secția civilă a tribunalului în a cărui circumscripție se află sediul unității deținătoare sau, după caz, al entității investite cu soluționarea notificării, în termen de 30 de zile de la comunicare.”

În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, textele de lege criticate contravin următoarelor dispoziții din Legea fundamentală: art. 1 alin. (4) și (5) care consacră principiul separației și echilibrului puterilor în stat și obligativitatea respectării Constituției, a supremației sale și a legilor, art. 16 alin. (1) care statuează egalitatea cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, art. 21 alin. (1), (2) și (3) privind dreptul de acces liber la justiție și dreptul la un proces echitabil, art. 24 care garantează dreptul la apărare și art. 131 alin. (1) referitor la rolul Ministerului Public.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că s-a mai pronunțat asupra constituționalității prevederilor art. 1 alin. (9) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, sub aspectul unor critici asemănătoare celor formulate și în prezenta cauză, prin Decizia nr. 1.192 din 11 noiembrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 823 din 8 decembrie 2008, reținând, cu acel prilej, că textul criticat reflectă, în planul legii organice, conținutul normativ al art. 131 alin. (1) din Constituție, care consacră rolul Ministerului Public de reprezentant al intereselor generale ale societății și de apărător al ordinii de drept, precum și al drepturilor și libertăților cetățenilor.

Curtea constată că, în motivarea pretensei neconstituționalități a dispozițiilor art. 4 alin. (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, autoarea excepției nu învederează reale vicii de neconstituționalitate, ci își exprimă nemulțumirea cu privire la calea procedurală urmată pentru contestarea legalității unei dispoziții a Primăriei municipiului Ploiești, precum și cu privire la calificarea acestui tip de act. Or,

acestea sunt aspecte care excedează competenței Curții Constituționale, soluționarea acestora fiind atributul exclusiv al instanței învestite cu judecarea litigiului de contencios administrativ în cadrul căruia a fost ridicată excepția de neconstituționalitate.

În ceea ce privește prevederile art. 26 alin. (1) din Legea nr. 10/2001, Curtea observă că nu poate reține critica prin raportare la dispozițiile art. 1 alin. (4) din Constituție, care consacră principiul separației și echilibrului puterilor în stat. Prevederile de lege contestate au în vedere etapa administrativă a soluționării cererii de restituire a imobilelor ce fac obiectul Legii

nr. 10/2001, etapă anterioară celei judecătorești, astfel că nu se pune problema existenței unei suprapuneri a funcțiilor autorității judecătorești cu ale celei executive, reprezentate de primăria emitentă a dispoziției de respingere a cererii formulate de autoarea excepției de restituire în natură și acordare de măsuri reparatorii prin echivalent constând în despăgubiri pentru un anumit imobil.

Curtea observă că autoarea excepției nu formulează nicio critică referitoare la dispozițiile art. 26 alin. (3) din Legea nr. 10/2001, astfel că excepția nu întrunește cerința motivării impusă de art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

I. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (9) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 și ale art. 26 alin. (1) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, excepție ridicată de Livia Alice Teodorescu în Dosarul nr. 4.204/105/2008 al Tribunalului Prahova — Secția comercială și de contencios administrativ II.

II. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 alin. (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 și ale art. 26 alin. (3) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, excepție ridicată de același autor, în același dosar al aceleiași instanțe.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 5 noiembrie 2009.

PREȘEDINTE,
prof. univ. dr. **TUDOREL TOADER**

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.428

din 5 noiembrie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 7 alin. 1 din Legea nr. 85/1992 privind vânzarea de locuințe și spații cu altă destinație construite din fondurile statului și din fondurile unităților economice sau bugetare de stat

Tudorel Toader	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 7 alin. 1 din Legea nr. 85/1992 privind vânzarea de locuințe și spații cu altă destinație construite din fondurile statului și din fondurile unităților economice sau bugetare de stat, excepție ridicată de Societatea Comercială „Daewoo Mangalia Heavy Industries” — S.A. în Dosarul nr. 1.520/254/2008 al Judecătoriei Mangalia.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Președintele dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 3.508D/2009, care are același obiect al excepției de neconstituționalitate.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea acestor dosare, având în vedere identitatea de obiect a excepțiilor.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord ca aceste dosare să fie conexe.

Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 3.508D/2009 la Dosarul nr. 2.389D/2009, care este primul înregistrat.

Magistratul-asistent referă cu privire la cererea formulată de autorul excepției, prin care renunță la excepția de neconstituționalitate ridicată în aceste dosare.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 22 ianuarie 2009, pronunțate în dosarele nr. 1.520/254/2008 și nr. 1.503/254/2008, **Judecătoria Mangalia a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 7 alin. 1 din Legea nr. 85/1992 privind vânzarea de locuințe și spații cu altă destinație construite din fondurile statului și din fondurile unităților economice sau bugetare de stat.**

Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Daewoo Mangalia Heavy Industries” — S.A.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile de lege criticate contravin art. 44, 53 și 136 din Constituție, precum și art. 1 din primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, în măsura în care se interpretează că obligația de a vinde locuințele închiriate — construite din fondurile statului și din fondurile unităților economice — se transmite nelimitat în timp, indiferent de faptul că bunul a trecut în patrimoniul unui proprietar prin acte juridice de înstrăinare, aport la capitalul social, cesiune etc.

Judecătoria Mangalia consideră că prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor art. 44 și 136 din Constituție.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că prevederile legale criticate sunt constituționale, invocând jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile de lege criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Cu privire la cererea autorului excepției de neconstituționalitate de renunțare la judecarea acesteia, Curtea reține că, potrivit art. 55 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, „*Curtea Constituțională, legal sesizată, procedează la examinarea*

constituționalității, nefiind aplicabile dispozițiile Codului de procedură civilă referitoare la suspendarea, întreruperea sau stingerea procesului [...]”.

Față de cele de mai sus, renunțarea autorului excepției de neconstituționalitate la soluționarea acesteia nu împiedică realizarea în continuare a controlului de constituționalitate.

Obiectul excepției îl reprezintă prevederile art. 7 alin. 1 din Legea nr. 85/1992 privind vânzarea de locuințe și spații cu altă destinație construite din fondurile statului și din fondurile unităților economice sau bugetare de stat, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 264 din 15 iulie 1998, potrivit căroră: „*Locuințele construite din fondurile unităților economice sau bugetare de stat, până la data intrării în vigoare a prezentei legi, altele decât locuințele de intervenție, vor fi vândute titularilor contractelor de închiriere, la cererea acestora, cu plata integrală sau în rate a prețului, în condițiile Decretului-lege nr. 61/1990 și ale prezentei legi.*”

În opinia autorului excepției, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 44 privind dreptul de proprietate, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți și art. 136 referitor la proprietate. De asemenea, sunt invocate prevederile art. 1 paragraful 1 din primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția, Curtea reține următoarele:

Prin numeroase decizii, ca, de exemplu, Decizia nr. 113 din 19 februarie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 185 din 11 martie 2008, Decizia nr. 814 din 3 iulie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 574 din 30 iulie 2008, și Decizia nr. 997 din 30 iunie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 575 din 18 august 2009, Curtea a statuat, în esență, că art. 7 din Legea nr. 85/1992 consacră o normă de justiție socială, întrucât dă posibilitatea chiriașilor să cumpere locuințele la construirea cărora au contribuit direct sau indirect în vechiul sistem statal-juridic.

În cazul privatizării unităților din ale căror fonduri a fost construită locuința ce a făcut obiectul vânzării, obligația de vânzare către chiriași, prevăzută de dispozițiile Legii nr. 85/1992, este — astfel cum a statuat Curtea Constituțională — o obligație *in rem*, instituită în considerarea obiectului (locuința construită din fondurile unității economice sau bugetare), iar nu o obligație *in personam*, reglementată în considerarea subiectului, societatea comercială ce a luat naștere pe calea privatizării.

În ceea ce privește pretinsa încălcare a dispozițiilor art. 53 din Constituție, Curtea a reținut că acestea sunt aplicabile numai în ipoteza în care există o restrângere a exercitării drepturilor și libertăților fundamentale, restrângere care, însă, nu a fost constatată de Curte.

Considerentele și soluția deciziilor menționate își mențin valabilitatea și în prezenta cauză, întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 7 alin. 1 din Legea nr. 85/1992 privind vânzarea de locuințe și spații cu altă destinație construite din fondurile statului și din fondurile unităților economice sau bugetare de stat, excepție ridicată de Societatea Comercială „Daewoo Mangalia Heavy Industries” — S.A. în dosarele nr. 1.520/254/2008 și nr. 1.503/254/2008 ale Judecătoria Mangalia.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 5 noiembrie 2009.

PREȘEDINTE,
prof. univ. dr. **TUDOREL TOADER**

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.516

din 17 noiembrie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 136 alin. (6)
din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Benke Károly	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 136 alin. (6) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, excepție ridicată de Bara Vidor în Dosarul nr. 2.983/96/2008 al Tribunalului Harghita — Secția civilă.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției ridicate, invocând, în acest sens, jurisprudența Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 5 mai 2009, pronunțată în Dosarul nr. 2.983/96/2008, **Tribunalul Harghita — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 136 alin. (6) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală**, excepție ridicată de Bara Vidor într-o cauză având ca obiect o acțiune în anularea unui act administrativ fiscal.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că textul criticat este contrar art. 16 alin. (1) din Constituție, deoarece instituie o derogare de la dispozițiile art. 142 din Legea nr. 85/2006, instituindu-se astfel un regim discriminatoriu între diferite categorii de debitori — datorită procedurilor diferite de executare silită de drept comun, respectiv de drept fiscal —, precum și un regim diferit creditorilor aceluiași debitor. Astfel, procedura de executare silită a creanței fiscale, fiind preluată de Agenția Națională de Administrare Fiscală, este mai rapidă decât procedura de drept comun, astfel încât se creează privilegii pentru creditorii de creanțe fiscale.

Tribunalul Harghita — Secția civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Avocatul Poporului apreciază că prevederile legale criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 136 alin. (6) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 513 din 31 iulie 2007, cu modificările și completările ulterioare, care au următorul cuprins: „(6) În cazul în care, potrivit legii, s-a dispus atragerea răspunderii membrilor organelor de conducere, în conformitate cu dispozițiile cap. IV din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, și pentru creanțe fiscale, prin derogare de la prevederile art. 142 din Legea nr. 85/2006, executarea silită se efectuează de organul de executare în condițiile prezentului cod.”

Dispozițiile constituționale invocate în susținerea excepției sunt cele ale art. 16 privind egalitatea în drepturi.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că s-a mai pronunțat asupra constituționalității dispozițiilor legale criticate, prin raportare la dispozițiile art. 16 din Legea fundamentală, de exemplu, prin Decizia nr. 942 din 23 septembrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 716 din 22 octombrie 2008. În considerentele acelei decizii, Curtea a statuat că legiuitorul poate reglementa regimuri derogatorii de la dreptul comun prin stabilirea unor norme de procedură speciale, determinate de anumite situații speciale. În cazul de față, situația specială este dată de faptul că obiectul executării silită îl constituie încasarea creanțelor fiscale ce constituie surse ale bugetului de stat, interesul general ocrotit impunând adoptarea unor reguli care să asigure protejarea eficienței a creanțelor statului și recuperarea lor cu prioritate. Nu se aduce astfel atingere principiului egalității, cu privire la care Curtea Constituțională a statuat în mod constant în jurisprudența sa că nu este sinonim cu uniformitatea, astfel încât, dacă la situații juridice egale se impune un tratament juridic egal, la situații diferite tratamentul aplicabil nu poate fi decât diferit.

Întrucât nu au intervenit elemente noi care să justifice schimbarea jurisprudenței, considerentele și soluția deciziei menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 136 alin. (6) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, excepție ridicată de Bara Vidor în Dosarul nr. 2.983/96/2008 al Tribunalului Harghita — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 17 noiembrie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Benke Károly

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.554

din 17 noiembrie 2009

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 49 alin. 1
din Codul de procedură civilă**

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 49 alin. 1 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Gheorghe Tiber în Dosarul nr. 2.481/233/2009 al Judecătoriei Galați.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 8 mai 2009, pronunțată în Dosarul nr. 2.481/233/2009, **Judecătoria Galați a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 49 alin. 1 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Gheorghe Tiber într-o cauză având ca obiect soluționarea cererii de modificare a actelor constitutive ale Sindicatului Solidaritatea al Metalurgiștilor din Societatea Comercială „Arcelormittal” — S.A. din Galați.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că prevederile criticate din Codul de procedură civilă sunt neconstituționale, deoarece lasă loc la interpretări abuzive ale sintagmei „orice persoană interesată” și, *de lege ferenda*, textul ar trebui să se aplice numai în cazul procedurilor contencioase, iar nu și celor necontencioase, cum este cazul în speță — dosarul având ca obiect cererea prin care sindicatul a solicitat instanței de judecată să pronunțe o hotărâre prin care să se ia act de modificările intervenite în statutul organizației.

Judecătoria Galați și-a exprimat opinia în sensul că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat Curții Constituționale punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 49 alin. 1 din Codul de procedură civilă, având următorul cuprins: „*Oricine are interes poate interveni într-o pricină ce se urmează între alte persoane.*”

Autorul excepției de neconstituționalitate consideră că dispozițiile criticate contravin prevederilor constituționale cuprinse în art. 9 privind sindicatele, patronatele și asociațiile sindicale și în art. 57 privind exercitarea drepturilor și a libertăților constituționale cu bună-credință.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, potrivit art. 126 alin. (2) din Constituție, stabilirea procedurii de judecată constituie atributul exclusiv al legiuitorului, acesta fiind ținut, desigur, ca în procesul de legiferare să se circumscrie cadrulul constituțional. Or, Curtea constată că reglementările

deduse controlului de constituționalitate satisfac exigențele impuse de normele constituționale.

Referitor la invocarea prevederilor art. 9 din Constituție, Curtea reține că dispozițiile criticate reglementează instituția intervenției în procesul civil, dând expresie principiului constituțional al accesului liber la justiție, fără să aibă legătură cu prevederile constituționale menționate, potrivit cărora sindicatele, patronatele și asociațiile sindicale se constituie și își desfășoară activitatea potrivit statutelor lor, în condițiile legii.

În ceea ce privește celelalte susțineri ale autorului excepției de neconstituționalitate, Curtea constată că acestea reprezintă aspecte ce țin de aplicarea legii, fiind de competența instanței de judecată, iar nu probleme de constituționalitate a normelor de lege criticate. De asemenea, Curtea reține că propunerile de *lege ferenda* nu constituie aspecte de constituționalitate.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 49 alin. 1 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Gheorghe Tiber în Dosarul nr. 2.481/233/2009 al Judecătoriei Galați.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 17 noiembrie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.589

din 26 noiembrie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 alin. 1 și 4, art. 70 alin. 2, art. 171 alin. 1 și art. 224 alin. 1 și 3 din Codul de procedură penală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 alin. 1 și 4, art. 70 alin. 2, art. 171 alin. 1 și art. 224 alin. 1 și 3 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Maria Popoviciu, Florian Țepelea, Stelian Mișuș și Sevastian Popica în Dosarul nr. 12.270/55/2008 al Judecătoriei Arad — Secția penală.

La apelul nominal lipsesc părțile. Magistratul-asistent referă asupra faptului că partea Bela Tamaș a fost citată la 3 adrese în România și la o adresă din Ungaria. Cât privește procedura cu străinătatea se arată că scrisorile recomandate s-au restituit Curții, deoarece partea deși avizată nu s-a prezentat pentru a-și ridica corespondența, iar procedura de citare la adresele din România a fost legal îndeplinită.

Partea Agenția Națională de Administrare Fiscală a depus la dosar concluzii scrise.

Reprezentantul Ministerului Public consideră că procedura de citare a fost legal îndeplinită pentru toate părțile.

Curtea constată că procedura de citare cu străinătatea este legal îndeplinită, motiv pentru care, cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca nefondată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 27 martie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 12.270/55/2008, **Judecătoria Arad — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 6 alin. 1 și 4, art. 70 alin. 2, art. 171 alin. 1 și art. 224 alin. 1 și 3 din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Maria Popoviciu, Florian Țepelea, Stelian Mișuș și Sevastian Popica în dosarul de mai sus.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorii acesteia susțin că prevederile legale menționate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 24, 53, precum și art. 6 paragraful 1 și paragraful 3 lit. c) și d) din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, deoarece în faza actelor premergătoare faptuitorul personal, ori prin apărătorul său, nu are dreptul de a asista la niciun act ce precede începerea urmăririi penale. Iată de ce actele efectuate fără o minimă garantare a dreptului la apărare nu ar trebui să poată fi valorificate cu titlu de probă.

Judecătoria Arad — Secția penală opinează că excepția de neconstituționalitate este nefondată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, sens în care face trimitere la jurisprudența în materie.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Pentru motivele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 alin. 1 și 4, art. 70 alin. 2, art. 171 alin. 1 și art. 224 alin. 1 și 3 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Maria Popoviciu, Florian Țepelea, Stelian Mișuș și Sevastian Popica în Dosarul nr. 12.270/55/2008 al Judecătoriei Arad — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 26 noiembrie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 6 alin. 1 și 4 cu denumirea marginală *Garantarea dreptului de apărare*, art. 70 alin. 2 cu denumirea marginală *Întrebări și lămuriri prealabile* (referitoare la ascultarea învinuitului sau inculpatului), art. 171 alin. 1 cu denumirea marginală *Asistența învinuitului sau inculpatului* și art. 224 alin. 1 și 3 cu denumirea marginală *Acte premergătoare*, toate din Codul de procedură penală, care au următorul conținut:

— Art. 6 alin. 1 și 4: „*Dreptul de apărare este garantat învinuitului, inculpatului și celorlalte părți în tot cursul procesului penal.[...]*”

Orice parte are dreptul sa fie asistată de apărător în tot cursul procesului penal.”;

— Art. 70 alin. 2: „*Învinuitului sau inculpatului i se aduc apoi la cunoștință fapta care formează obiectul cauzei, încadrarea juridică a acesteia, dreptul de a avea un apărător, precum și dreptul de a nu face nicio declarație, atrăgându-i-se totodată atenția că ceea ce declară poate fi folosit și împotriva sa. Dacă învinuitul sau inculpatul dă o declarație, i se pune în vedere să declare tot ce știe cu privire la fapta și la învinuirea ce i se aduce în legătura cu aceasta.”;*

— Art. 171 alin. 1: „*Învinuitul sau inculpatul are dreptul să fie asistat de apărător în tot cursul urmăririi penale și al judecării, iar organele judiciare sunt obligate să-i aducă la cunoștință acest drept.”;*

— Art. 224 alin. 1 și 3: „*În vederea începerii urmăririi penale, organul de urmărire penală poate efectua acte premergătoare.[...]*”

Procesul-verbal prin care se constată efectuarea unor acte premergătoare poate constitui mijloc de probă.”

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile legale criticate au mai fost supuse controlului său prin raportare la critici similare. Astfel, cu prilejul pronunțării Deciziei nr. 647 din 28 aprilie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 391 din 10 iunie 2009, Curtea Constituțională a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 alin. 1 și 4, art. 70 alin. 2, art. 171 alin. 1 și art. 224 alin. 1 și 3 din Codul de procedură penală.

Deoarece până în prezent nu au intervenit elemente noi de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, considerentele deciziei mai sus menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.595

din 26 noiembrie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. 2
din Codul de procedură penală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. 2 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Viorel Valentin Nandroni în Dosarul nr. 2.201.1/325/2007 al Curții de Apel Timișoara — Secția penală.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca nefondată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 13 aprilie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 2.201.1/325/2007, **Curtea de Apel Timișoara — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 alin. 2 din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Viorel Valentin Nandroni în dosarul de mai sus.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile legale menționate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 16 alin. (1), art. 124 alin. (1), art. 20 alin. (2), precum și art. 6 paragraful 1 și paragraful 3 lit. b) și d) din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, deoarece principiul oficialității procesului penal încalcă voința proprietarului posibil lezat prin săvârșirea unei infracțiuni contra patrimoniului și îndreptățește statul să sancționeze și persoana împotriva căreia nu există plângerea penală a persoanei vătămate sau care înțelege să nu participe în procesul penal.

Curtea de Apel Timișoara — Secția penală opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, sens în care face trimitere la jurisprudența în materie.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 2 alin. 2 din Codul de procedură penală, cu denumirea marginală *Legalitatea și oficialitatea procesului penal*, care au următorul conținut: „*Actele necesare desfășurării procesului penal se îndeplinesc din oficiu, afară de cazul când prin lege se dispune altfel.*”

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile legale criticate au mai fost supuse controlului său prin raportare la critici similare. Astfel, cu prilejul pronunțării Deciziei nr. 381 din 25 martie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 338 din 1 mai 2008, Curtea Constituțională a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. 2 din Codul de procedură penală, reținând în esență că „legiuitorul român a optat, cu anumite excepții, pentru regula generală de urmărire, judecare și sancționare din oficiu a infracțiunilor, ca fapte antisociale. Astfel, s-a prevăzut ca în anumite cazuri, datorită caracterului și conținutului concret al faptelor, statutului special al autorului faptei ori al persoanei vătămate sau relațiilor speciale dintre făptuitor și persoana lezată, punerea în mișcare a acțiunii penale să fie condiționată de existența plângerii prealabile a persoanei vătămate. Generalizarea acestei condiționări ar împiedica însă, în mod evident, protecția eficientă a societății, a intereselor generale față de faptele care prezintă pericol social, prevăzute de legea penală.

Legea penală și cea procesual penală consacră principiul oficialității, apreciind că valori sociale importante pot fi mai eficient ocrotite prin intervenția directă a statului și prin îndeplinirea din oficiu a actelor necesare desfășurării procesului penal”.

Deoarece până în prezent nu au intervenit elemente noi de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, considerentele deciziei mai sus menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Pentru motivele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. 2 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Viorel Valentin Nandroni în Dosarul nr. 2.201.1/325/2007 al Curții de Apel Timișoara — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 26 noiembrie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.599

din 26 noiembrie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 215 alin. 1—4 din Codul penal

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 215 alin. 1—4 din Codul penal, excepție ridicată de Vasile Anghel în Dosarul nr. 3.904/207/2008 al Judecătoriei Caracal.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca nefondată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 11 mai 2009, pronunțată în Dosarul nr. 3.904/207/2008, **Judecătoria Caracal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 215 alin. 1—4 din Codul penal**, excepție ridicată de Vasile Anghel în dosarul de mai sus.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile legale menționate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 15 alin. (1), art. 21 alin. (3) și art. 53 alin. (2), deoarece prin caracterul ambiguu, de mare generalitate al reglementării, prin utilizarea unor termeni sau expresii cu semnificație și conotații deosebit de cuprinzătoare în ordinea etnică și juridică este afectată libera inițiativă,

creându-se posibilitatea „ca orice neadevăr proferat în cursul unei negocieri contractuale să poată fi incriminat ca infracțiune.”

Judecătoria Caracal opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, sens în care face trimitere la jurisprudența în materie.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 215 alin. 1—4 din Codul penal — *Înșelăciunea*, care au următorul conținut:

„*Inducerea în eroare a unei persoane, prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase sau ca mincinoasă a unei fapte adevărate, în scopul de a obține pentru sine sau pentru altul un folos material injust și dacă s-a pricinuit o pagubă, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 12 ani.*

„*Înșelăciunea săvârșită prin folosire de nume sau calitate mincinoase ori de alte mijloace frauduloase se pedepsește cu închisoare de la 3 la 15 ani. Dacă mijlocul fraudulos constituie*

prin el însuși o infracțiune, se aplică regulile privind concursul de infracțiuni.

Inducerea sau menținerea în eroare a unei persoane cu prilejul încheierii sau executării unui contract, săvârșită în așa fel încât, fără aceasta eroare, cel înșelat nu ar fi încheiat sau executat contractul în condițiile stipulate, se sancționează cu pedeapsa prevăzută în alineatele precedente, după distincțiile acolo arătate.

Emiterea unui cec asupra unei instituții de credit sau unei persoane, știind că pentru valorificarea lui nu există provizia sau acoperirea necesară, precum și fapta de a retrage, după emitere, provizia, în totul sau în parte, ori de a interzice trasului de a plăti înainte de expirarea termenului de prezentare, în

scopul arătat în alin. 1, dacă s-a pricinuit o pagubă posesorului cecului, se sancționează cu pedeapsa prevăzută în alin. 2.”

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile legale criticate au mai fost supuse controlului său prin raportare la critici similare. Astfel, cu prilejul pronunțării Deciziei nr. 902 din 16 octombrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 771 din 14 noiembrie 2007, Curtea Constituțională a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 215 din Codul penal.

Deoarece până în prezent nu au intervenit elemente noi de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, considerentele deciziei mai sus menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 215 alin. 1—4 din Codul penal, excepție ridicată de Vasile Anghel în Dosarul nr. 3.904/207/2008 al Judecătorei Caracal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 26 noiembrie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.411.58.33 și 021.410.47.30, fax 021.410.77.36 și 021.410.47.23
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 436053